

David Huycke

Een tentoonstelling
van een zilversmid.

Het is niet dadelijk het soort tentoonstelling dat je zou verwachten in Z33.

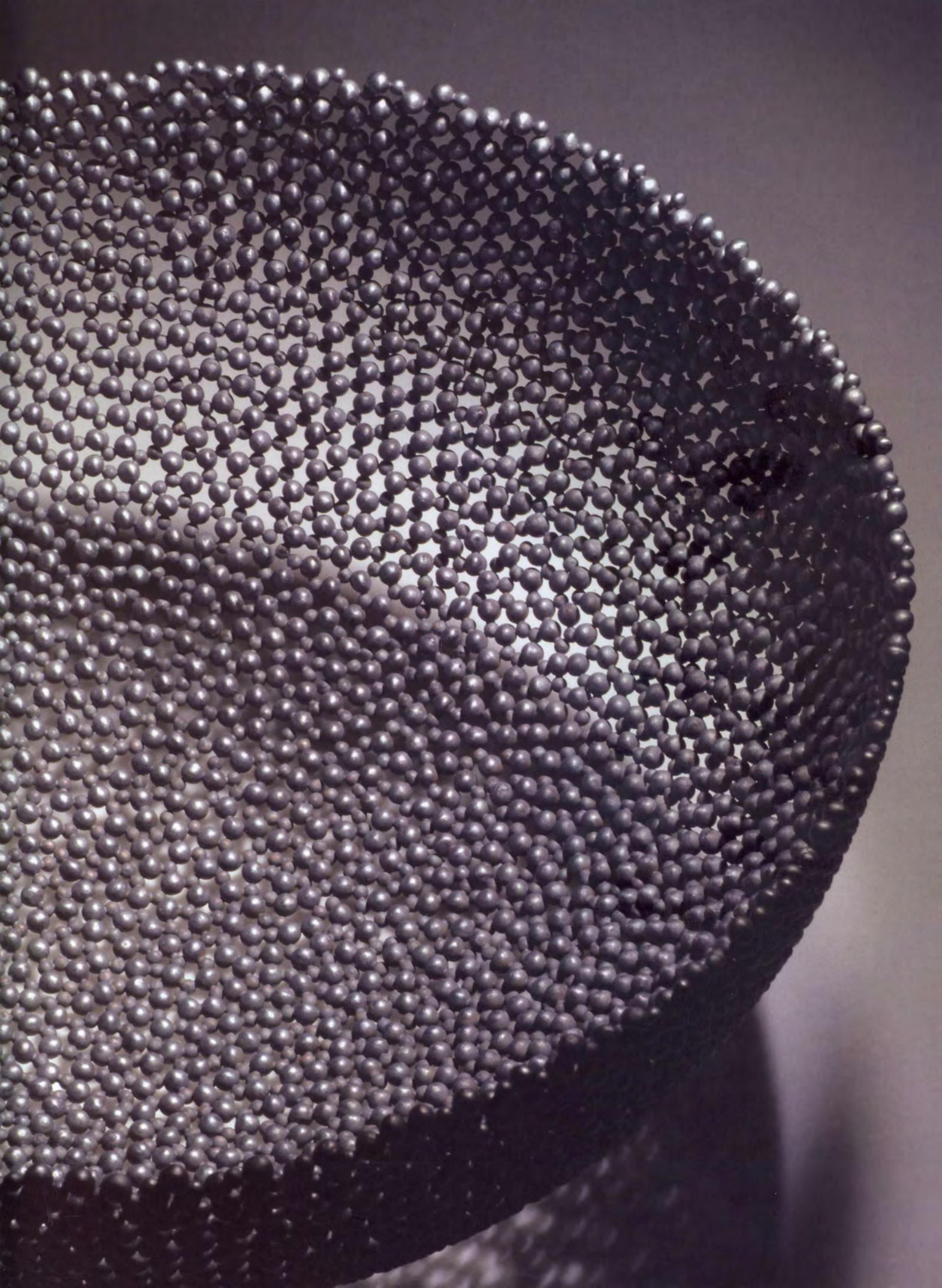
Het huis voor actuele kunst in Hasselt wist de voorbije jaren te verbazen met sterke tentoonstellingen over experimentele vormen van design en maatschappelijk betrokken thema's.

Als je het huis een beetje kent, dan weet je dat dit niet zomaar een klassiek overzicht van een zilverkunstenaar kan zijn. Je krijgt dan ook wat anders voorgeschoteld: een artistiek onderzoek naar het fundament van één van de meest tot verbeelding sprekende zilversmeedtechnieken, de granulatietechniek.

IN ZIJN WERK ZIE JE ÉÉN CONSTANTE,
DE ZOEKTOCHT NAAR
DE MOGELIJKHEDEN VAN DIT
EDELMETAAL EN WAT HET IN ZICH
VERBORGEN HOUDT.

De zilversmid in kwestie is David Huycke (1967, Sint-Niklaas). Hij is één van de belangrijkste hedendaagse zilverkunstenaars in Vlaanderen en één van de toonaangevende namen in Europa. In 1994 won hij nog de Henry Van de Velde Prijs voor jong talent. Sindsdien rijgt hij de (Europese) prijzen aan elkaar en is zijn werk aangekocht door enkele van de belangrijkste collecties. David Huycke's werk vind je van het Sterckxhof in Antwerpen tot in National Museum of Schotland, van de befaamde Marzee collection tot in het Musée des Arts Décoratifs in het Louvre. David Huycke is gefascineerd door het materiaal waarmee hij werkt: Zilver. In zijn werk zie je één constante, de zoektocht naar de mogelijkheden van dit edelmetaal en wat het in zich verborgen houdt. Hij is op zoek naar originaliteit, en die ligt volgens hem verscholen in de technische processen. De voorbije vijf jaar investeerde hij in onderzoek naar de granulatietechniek. Hij wijdde er zelfs een doctoraatsonderzoek in de kunsten aan, dat hij voerde met steun van K.U.Leuven en UHasselt. In Z33 presenteert hij het resultaat van dit onderzoek: een eeuwenoude techniek, maar dan helemaal herdacht vanuit een 21ste eeuwse bril.

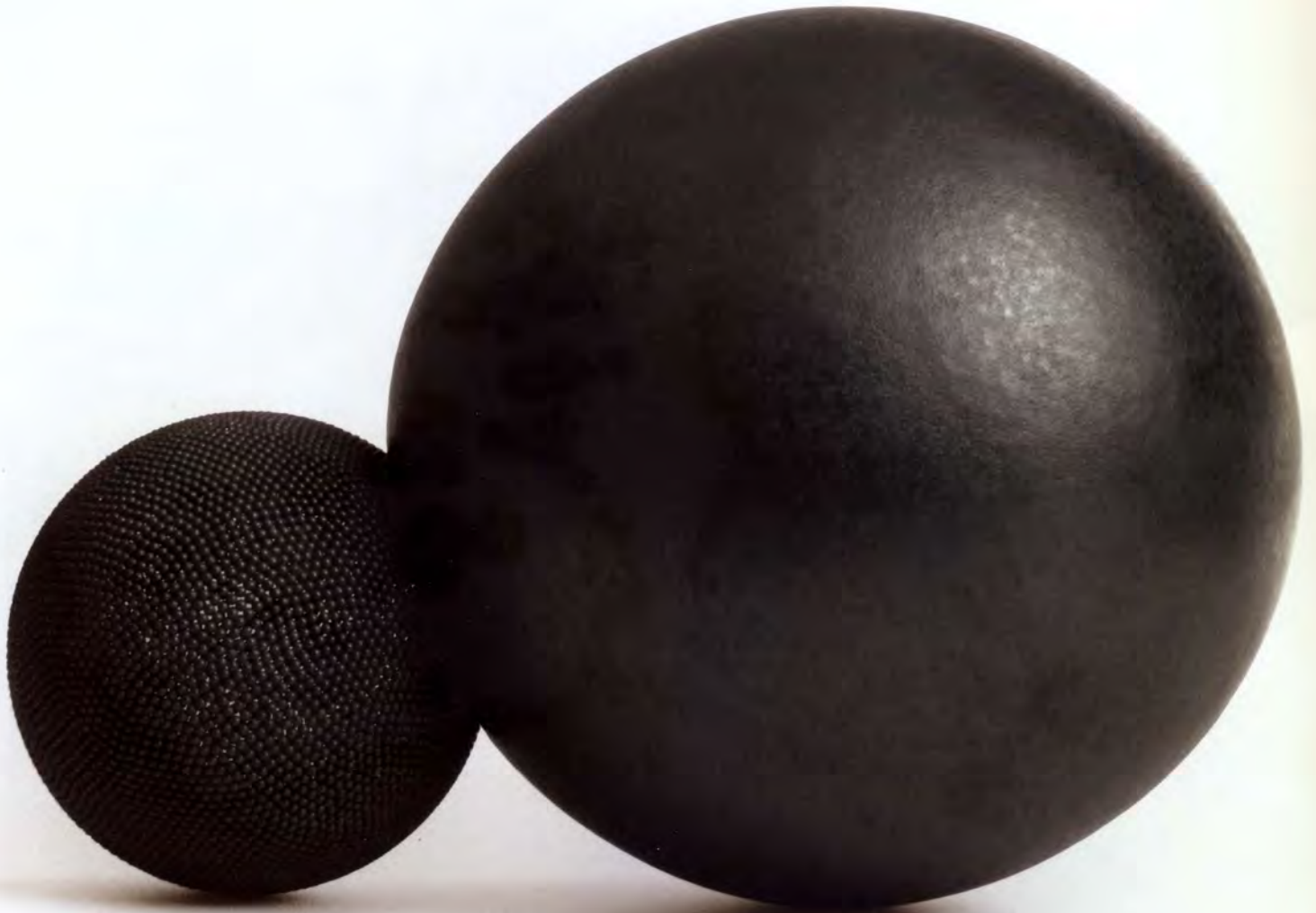

DAVID HUYCKE, IMITANULATION #1, 2009, POLYERUTHAAN, STAAL, GLAS

EEN EEUWENOUDE TECHNIEK,
MAAR DAN HELEMAAL HERDACHT
VANUIT EEN 21STE EEUWSE BRIL.

Granulatie is een versieringstechniek waarbij – soms tienduizenden – kleine metalen bolletjes of granules, meestal in een ornamentele of figuratieve compositie, verbonden worden met een metalen ondergrond. Het voor granulatie typische bolletje vormt zichzelf spontaan wanneer een stukje metaal gesmolten wordt.

Wanneer de techniek is uitgevonden, blijft onduidelijk. Eén van de vroegste vondsten waarbij de techniek gebruikt werd, vinden we terug bij de Sumeriërs uit het derde millennium voor Christus in Mesopotamië. De technieken van de Sumerische goudsmeden waren al volledig ontwikkeld. Naast gieten, hameren en drijven, gebruikten ze ook al complexe technieken zoals cloissoné, filigraan, solderen en... granulatie. Als de Sumeriërs zorgden voor de eerste grote bloeiperiode van de granulatietechniek, dan waren de Etrusken de grootmeesters die deze techniek verder perfectioneerden. Tussen 600 en 480 voor Christus bereikte de techniek ongekende hoogten. Nadien zijn er geen culturen

DAARBIJ ONTDEKTE HIJ IETS
BIJZONDERS: DE GRANULES HEBBEN
EEN EIGEN WIL.

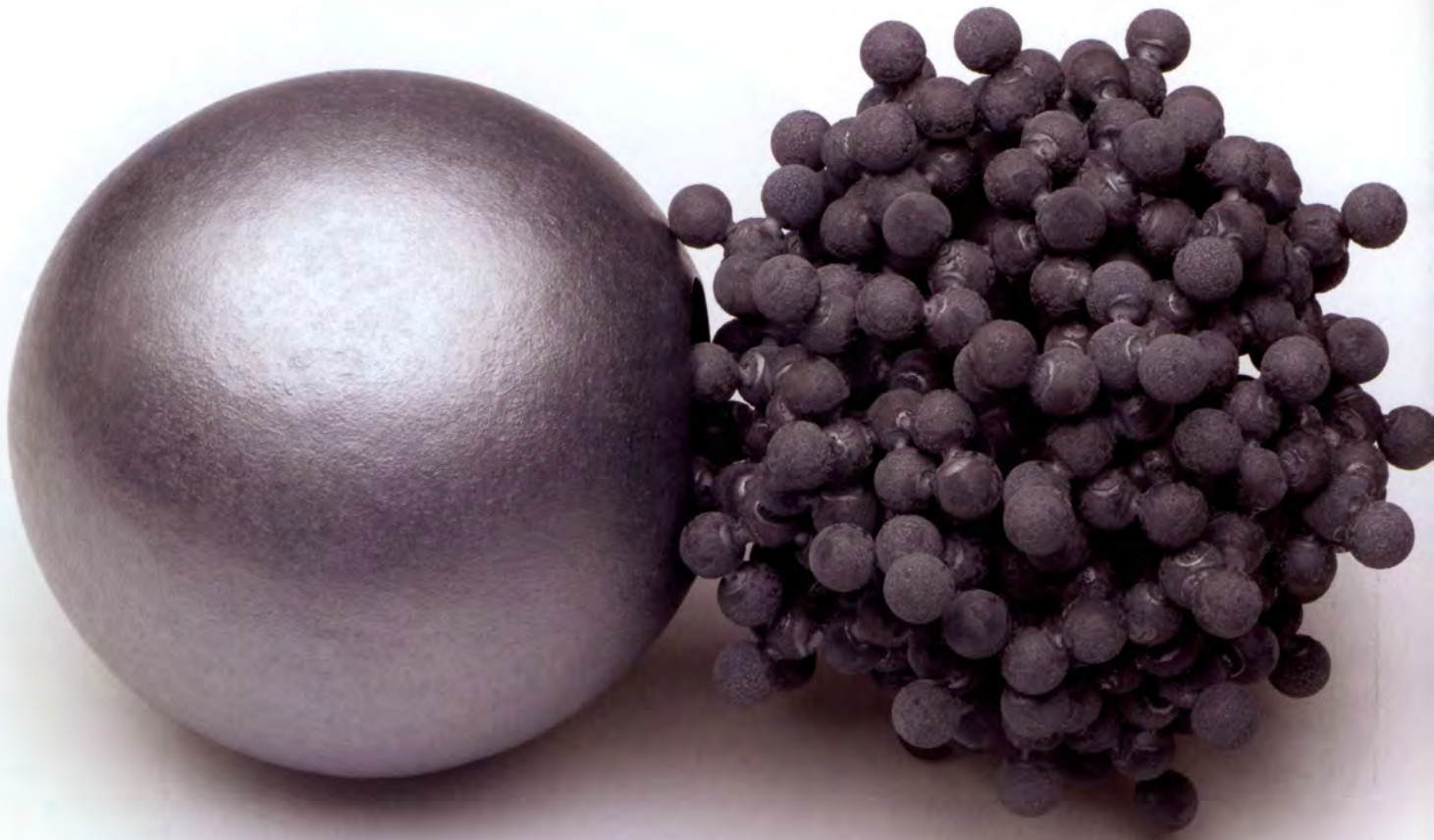
meer geweest die bijzonder vernieuwend met de granulatiekunst gewerkt hebben, niet op artistiek noch op technisch vlak. Voor David Huycke vormde het dan ook een enorme uitdaging om na meer dan 2500 jaar stilstand deze techniek nieuw leven in te blazen.

David Huycke wilde onderzoeken of hij de granule kon gebruiken als bouwsteen voor nieuwe objecten en dus niet enkel als decoratieve toevoeging aan een basisvorm. Zo ging hij op zoek naar hoe hij de verschillende granules aan elkaar

DAVID HUYCKE, KISSING SPERES #3, 2007, GEPATINEERD ZILVER 925/1000

kon hechten om zo nieuwe vormen te maken. Daarbij ontdekte hij iets bijzonders: de granules hebben een eigen wil. Bij het verhittingsproces dat nodig is om de bolletjes aan elkaar te hechten bleek dat de bolletjes zilver zelf hun ideale plaats zochten en zo de structuur en de textuur van het oppervlak bepaalden.

Deze vaststelling zorgde op zijn plaats voor nieuwe inspiratie om andere objecten te maken, die niet noodzakelijk met granulatie gemaakt worden. Voor deze groep van objecten werkte David Huycke niet enkel met de traditionele edelmetalen, maar ook met materialen als roestvrij staal, polyeruthaan, aluminium en polyester. In deze werken verbeeldt hij een aantal onderdelen en details van het granulatieproces. Bijvoorbeeld het moment waarop twee granules zich aan elkaar hechten. Zo vertelt hij als het ware met andere materialen en technieken wat het technisch onderzoek naar de granulatietechniek hem geleerd heeft. In zijn werkwijze blijven het materiaal (zilver) en de

DAVID HUYCKE, ORDER & CHAOS # 1, 2008, GEPATINEERD ZILVER 925/1000, ROESTVRIJ STAAL, POLYURETHAAN.

basistechniek (granulatie) traditioneel, maar vormelijk hebben zijn objecten een heel eigentijdse beeldtaal.

Het onderzoek van David Huycke mag dan al een technisch en artistiek huzarenstukje geweest zijn, in de tentoonstelling is het niet dat wat opvalt. Het is de schoonheid, de pure esthetische ervaring die je overvalt als je de tentoonstellingsruimtes binnenkomt. Als je verder kijkt, ontdek je dat alle objecten aan elkaar verbonden zijn en eenzelfde verhaal vertellen dat verder reikt dan een materialenonderzoek. Het gaat over eenheid en veelheid, orde en chaos, materie en idee. David Huycke vertelt al deze verhalen aan de hand van dat ene kleine dingetje: de granule.

In Z33 loopt gelijktijdig met David Huycke de tentoonstelling Toegepast 15: De Meeting. Voor de 15de keer presenteert Design Platform Limburg tijdens Toegepast het kruim van de nieuwst lichting jonge designers.

TENTOONSTELLINGEN

02.10 tot 12.12.2010

David Huycke - Re-thinking Granulation - expo

Z33, Zuivelmarkt 33 - B-3500 Hasselt

T: +32 (0)11 29 59 60

F: +32 (0)11 29 59 61

E: info@z33.be

Openingsuren

Maandag gesloten

Dinsdag - zaterdag 11u - 18u

Zondag - feestdag 14u - 17u

www.z33.be

www.davidhuycke.com